

ਅਜੈ ਲਾਂਬਾ ਜੇ.

ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ

CWPNo 2010 ਦਾ 15252

26 ਜੁਲਾਈ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ, 226—ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ— ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ—ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਚ ਅਸਫਲ—ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ—7 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ—ਇਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ—ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ—ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਖਰੀ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 27 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਸ਼ਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਪੈਰਵੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ

(Para 17)

ਤੱਕ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਜਨਵਰੀ, 2001 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭੱਜ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ ਦੇ ਖਾਤੇ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(Para 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਲੀ ਨਿਰਣਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂਵਧਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ/ਡੀਸੀਫੈਰੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ।

(ਪਰਾ 19)

ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ ਕੇ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਏ.ਆਰ.

ਅਜੈ ਲਾਂਬਾ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 16 ਮਈ, 2002 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P-5) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ (1996 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2356 ਸਿਰਲੇਖ 'ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ') ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"11. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ, ਉਸਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ f ਜਾਂ ਰੈਂਡਰਿੰਗ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ। I (ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਆਈ.ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਲਾਭ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ”

(3) ਮੈਂ ix- ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਪਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 11 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਓ (25 ਨਵੰਬਰ 1958 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) (ਅਨੁਲੱਗ P-5) ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ('ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ

ਉਸਨੂੰ 3 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। I f.c ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ DDK ਨੰਬਰ 9 ਮਿਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ 1982 ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 22 ਫਰਵਰੀ 1983 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 22 ਫਰਵਰੀ 1983 ਤੋਂ clfcct ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, linc ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 19X3.1 lowcvcr, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਈਡ ਆਰਡਰ 18 ਅਗਸਤ, 1983 (ਅਨੁਲੱਗ P-2), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ (ਅਨੁਲੱਗ P-2) ਡਾਇਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 10 ਸਤੰਬਰ 1982 ਤੋਂ 20 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ 1982 ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ। I lowcvcr. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 22 ਫਰਵਰੀ 1983 ਦੀ ਐਚ.ਡੀ.ਸੀ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) 'llieptilioncrdid ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ thrcclbrc. ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, **ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ** ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਗਵਾਹੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨਿਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ **cxparic ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।** ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ 11 ਅਗਸਤ, 19X3 ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(X) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਿਰਣਾ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ

ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅੌਲਹੋਰਿਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ, 19X3 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

(9) ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟਿਆਲਾ, 13 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ/ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ। 1997. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ 1 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਦੇ **ਰਾਈਡ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।**

(10) 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2356 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ (ਐਨਸੀਐਕਸਯੂਆਰਸੀ ਪੀ-5) ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1996 (**ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ**) ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਉਦਾਹਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

(11) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਈ.ਸੀ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

(12) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਚੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(13) **ਮੈਸਰਜ਼ ਰੁਪ ਡਾਇਮੰਡਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** (1) ਵਿੱਚ, ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ (ਪੈਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ) ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਸੁਸਤ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ elsc ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਾੜ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤੀ, ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਸਾਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਲਵੇਗੀ।"

(14) **ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)** ਵਿੱਚ , ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ (ਪੈਰਾ-18 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

(15) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, thecdclay ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਜਾਂ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁੱਤੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਾਗਣ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੀਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ**, (1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 684 ਅਤੇ **ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਨੂਜਾ 538 ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 0)** 1989 (2ysEc356) ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੀ।

(1997)6 SCC, (1996) 2SCC 715 ਅਨੁਪਾਤ , ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੇ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(15) **ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਤਰੁਣ ਕੇ. ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ (3) ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ (ਪੈਰਾ 34 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-**

"34. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 1992 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1976 ਤੋਂ 1992 ਦਰਮਿਆਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਰਟ **ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਦੇਬਦਾਸ ਕੁਮਾਰ**, 1991 Supp. (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 138. ਦੇਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਾਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ .....।

(16) **ਯੂਪੀ ਜਲ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ**, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ):-

(17) ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੋ-ਦੋ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਸਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਸੀ .....।

(18) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਥਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

ਸਮਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌਕਸ ਰਹਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਾਈਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ. ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਟਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚੂਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
.....।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੂਨਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

(17) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਈ ਆਈਨਬਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਹਨਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਖਰੀ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 27 ਫਰਵਰੀ, 19X5 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਪੈਰਵੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਜਨਵਰੀ, 2001 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ ਦੇ ਖਾਤੇ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1)) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਕਸ

ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ, ਜਿਸ 'ਤੇ 16 ਮਈ ਨੂੰ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਸਰਕ ਪੀ-5) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 2002. ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਜਿਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।

- (19) ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 6V//J/Y/J ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿਓ। ਪਵਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 601 ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.)

ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂਵਧਾਨਕ ਅਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਹੁਕਮ (ਅਨੁਲੱਗ P-5), ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

(20) ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਧਾਰਨ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (21) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਕੇ. ਆਰ.,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ